

jeg synes er vigtigt, er, at man begynder at se på islam og muslimerne lidt mere nuanceret, end at de bare alle er fundamentalister, fordi islam i sin natur, som hr. Søren Krarup siger, er fundamentalistisk.

Ja, der er en del af islam, som er fundamentalistisk. Der er en del muslimer, der er fundamentalister. Men der er også muslimer, der har nogle helt andre ståsteder, og de bor også i Danmark, mange af dem.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, det er jo ved at blive en næsten teologisk debat, og det klart, at den er temmelig endeløs. Jeg er bange for, at jeg vil fastholde grundpåstanden, at islam i selve sit væsen er fundamentalistisk. Jeg hilser med glæde, at der skulle være tale om andet. Jeg synes ikke, at de tilfælde af det, jeg har set, er troværdige. Jeg mener ikke, at de for alvor hamler op med det, der – lad os blot se det i øjnene – er 1400 års grundpræg, for det er jo ikke noget, der er begyndt i går. Der er en lang, lang historie i islam, der netop handler om, hvordan det jo altid var den fundamentalistiske islam, der blev den egentlige islam.

Men det bliver en lang snak, og jeg vil meget gerne føre den ved lejlighed med hr. Naser Khader, hvis lødighed jeg har stor respekt for. Men jeg tror altså ikke, vi bliver enige. Og i hvert fald er det korte af det lange, at dette forslag, som bærer præg af dyb uvidenhed, kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Den stærke side ved det danske samfund er, at vi accepterer og respekterer hinanden. De fundamentalister, som hr. Søren Krarup nævner, i det muslimske samfund findes muligvis også i det kristne samfund. Det er ikke dem, der skal afgøre vores sameksistens, mener jeg.

Så snakker hr. Søren Krarup om et sekulært system, der kun findes i den kristne verden. I mit tidligere hjemland, der, hvor jeg er født, er der også et sekulært system. Men vi kommer langt væk fra, hvad det drejer sig om. Denne her sag drejer sig om, at hvis der er nogen af de muslimske imamer, som ikke har fattet lighedsprincipperne, demokratiet, vil vi informere dem og give dem en chance for, at de får kendskab til det danske samfund. Mener hr. Søren Krarup ikke, at vi skal fortælle det gode, berigelserne i det danske samfund til religiøse overordnede, så de

ved det, så de kan fortælle det til deres menighed?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Selvfølger skal de, der kommer til Danmark og søger opholdstilladelse, gennemgå den introduktionsproces, der består i, at de lærer dansk. Det, jeg blot siger, er, at det gælder for alle, og det burde derfor også som en selvfølge også gælde for de såkaldte religiøse forkyndere, der kommer. Jeg ser ikke nogen grund til, at de skal indtage en særstatus.

Ja, vi kunne også komme ind på en lang debat om Tyrkiet. Jeg ved godt, at Tyrkiet med Kemal Atatürk i 1922 blev formelt sekulært. Det er en sekulær stat, som ikke svarer til det, der er meningen med det sekulære i dette land. Jeg vil snarere kalde det en totalitærstat, men det vil igen også blive en lang diskussion, som vi nok ikke kommer til at føre her.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg er enig i, at vi kan fortsætte diskussionen. Jeg håber og forventer, at man også ser på andre lande og på andre religioner med andre øjne end med dem, der pr. definition er fordomsfyldte, og som opfatter, at de er meget dårligere end os. Det, det handler om, er, at hvis vi kan informere hinanden, hvis vi kan informere de mennesker, som arbejder med deres menighed, så ville det være fint for alle parter. Hvis man ikke støtter det sekulære system i Tyrkiet, og man taler ned til dem hele tiden, så har man heller ikke nogen chance for, at de andre kan komme med. Det er det jeg synes hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti gør hele tiden.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg ved i og for sig ikke rigtig, hvad jeg skal sige til det, for jeg synes, det er så upræcist. Selvfølger skal vi tale lødigt og sagligt til hinanden, men det sker jo ikke ved, at vi ikke ved, hvad vi taler om.

Jeg ville nok sige – også på baggrund af andre indlæg nu i denne debat – at der måske er grund til, at man ikke bare sluger alle mulige slagord om fordomsfrihed og tolerance, og hvad det ellers hedder, men prøver på at forstå, hvad det er for et land, man er kommet til, og hvad det grundlæggende er, der gælder for den åndsfri-